Niekorzystna struktura lasu

Badania przeprowadzone w Puszczy Białowieskiej (Podgórski i in. 2008) dowiodły, że realizacja podstawowych elementów biologii rysia uzależniona jest od odpowiedniej struktury środowiska leśnego:

- dużej różnorodności środowiska (występowanie mozaiki różnych typów lasu, polan śródleśnych, drzewostanów o różnym stopniu zwarcia drzew, młodników),
- zróżnicowanej struktury dna lasu, zwłaszcza występowanie gęstego podszytu,
- dużej ilości martwego drewna w postaci zwalonych pni i wykrotów.

Zapewniają one zarówno bezpieczne schronienie, jak i zwiększają sukces polowania na ssaki kopytne poprzez umożliwienie bliskiego podejścia do ofiary.

Większość lasów w Polsce nie spełnia tych wymagań i posiada uproszczoną strukturę wiekową, gatunkową i warstwową. Wskazuje się, iż uboga struktura obszarów leśnych w połączeniu z ich postępującą fragmentację stanowi najistotniejszy czynnik ograniczający rozprzestrzenianie się tego gatunku w Polsce.